

PARROQUIES@RENYNS

Sant Martí d'Arenys de Munt i Santa Maria d'Arenys de Mar (Bisbat de Girona)

15 MAIG 2020 - DIVENDRES V DE PASQUA / A - NÚM. 51

LECTURES DEL DIA

· Lectura primera
Ac 15, 22-31

L'Esperit Sant i nosaltres hem cregut que no us havíem d'imposar cap altra càrrega que aquestes indispensables

· Salm responsorial
Sl 56

R. Us lloaré enmig dels pobles, Senyor

· Evangeli
Jn 15, 12-17

Això us mando: que us estimeu els uns als altres

SANTORAL

Sant Isidre Llauredor

Sant Torquat

Sant Eufraasi

Santa Joana de Lestonnac

INTENCIONS DE MISSA

- Difunts:

Carme i Pepita Tàpias Xamaní

- Preguem junts:

Pels partits polítics dels diferents països perquè en aquests moments cerquin plegats el bé del país i no el bé del propi partit

UNES PARAULES

Benvolguts i benvolgudes, avui, 15 de maig, és la festa de Sant Isidre Llauredor. I no puc passar de llarg aquesta festa sense que em vingui al cap una de les capelles que tenia a la parròquia on era rector a Dapaong, a l'Àfrica. Allí, cada 15 de maig ens reuníem amb els representants dels diferents col·lectius d'agricultors i ens posàvem en confiança en les mans de Déu per demanar unes bones collites. Era una festa molt bonica, i sempre m'agradava veure amb quina fe pregaven a Déu. La confiança d'una comunitat jove que sempre m'evangelitzava, sempre m'ensenyava que es pot fer un pas més en el camí de la fe. Per això, avui vull compartir un petit text del lliberà Silas Siakor, que va rebre el premi de la revista 'Mundo Negro 2018 a la Fraternidad', i que m'ha semblat ben actual per la situació on ens ha dut una societat només centrada en el progrés econòmic. Escrivia: «Vivim sota el llegat d'un model econòmic antic que s'ha centrat en el creixement empresarial i que tenia com a objectiu els beneficis per sobre la millora de les condicions de vida de la gent normal. I no ha estat així. Ara hem conscienciat als agricultors que podem fer-ho diferent, recuperant les terres, organitzant cooperatives i organitzant la seva producció i el seu accés als mercats i als préstecs. En definitiva, estem reformulant el sistema per fer-lo més humà, més distributiu i més just». I acabava l'entrevista dient: «La única cosa que vull és un futur millor pels nostres fills». És així de senzill, perquè la major part del nostre món no busca res més que poder donar una vida millor als seus fills. ¿Per què cada un de nosaltres no pensa, també, què podrà fer ell per deixar un món millor per als seus fills? I si teniu la possibilitat, us recomano una pel·lícula ben bonica, ambientada a l'Àfrica, i que ens parla d'aquesta lluita per anar endavant: "El niño que domó el viento".

Mn. Joan Soler i Ribas

Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 15, 22-31)

En aquells dies, els apòstols i els preveres, amb tota la comunitat reunida, decidiren d'elegir uns delegats i enviar-los a Antioquia junt amb Pau i Bernabé. Els elegits foren Judes, conegut també amb el nom de Bar-Sabàs, i Siles, homes que es distingien com a dirigents en la comunitat dels germans.

Els donaren aquesta carta: «Els apòstols i els preveres saluden com a germans els germans no-jueus d'Antioquia, de Síria i de Cilícia. Hem sabut que alguns havien vingut d'entre nosaltres sense la nostra autorització, us havien pertorbat amb les seves opinions i havien inquietat els vostres esperits. Per això hem decidit unànimement d'escollir uns representants nostres per enviar-vos-els. Ells us exposaran de paraula això mateix que us diem per escrit, i és que l'Esperit Sant i nosaltres hem cregut que us havíem de compartir».

Els, un cop acomiadats, van baixar a Antioquia i van reunir tota l'assemblea per entregar-los la carta. La lectura de la carta els va alegrar i encoratjar.

COMENTARI

Avui per no repetir un evangeli ja comentat, us he compartit aquest fragment dels fets dels apòstols, que hem llegit a la primera lectura. Hi veiem de nou la capacitat d'inventiva d'aquelles primeres comunitats per descobrir noves maneres de compartir les responsabilitats en el seu interior. Eren tan lliures del seu passat, que al seu davant tot era futur i volien construir una Església on cadascú se'n sentís corresponsable, o com diríem avui, una Església més sinodal. No ho trobeu estimulants? I a més, el text afegeix que cada comunitat era solidària de l'altre i que s'enviaven cartes de formació, d'ànims, de consulta. Avui ens explica, justament, com una d'aquestes cartes era rebuda amb una gran alegria. I això m'ha fet néixer unes preguntes: Ens interessem per saber què fan les altres comunitats cristianes? Per aprendre d'elles? Per compartir? No seria un bon moment per veure com vivim la universalitat de l'Església?